

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 9Csp/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119438898
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Valent
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2020:6119438898.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Igorom Valentom v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, spol. s r. o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, v konaní zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, spol. s r. o., IČO: 36 613 843, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanému: H. L., X.. XX.XX.XXXX, L. G.Á. Z. XX, XXX XX X. L., v konaní zastúpený: Mgr. et Mgr. Lívia Šouc Kost'ová, IČO: 44 465 203, Pod Donátom 5, 965 01 Žiar nad Hronom, o zaplatenie 1.523,15 € s príslušenstvom, takt

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

Súd žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania **v rozsahu 100 % trov konania**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou, ktorú podal na OS Banská Bystrica (upomínací súd) dňa 18.11.2019 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.523,15 €, ako i príslušenstva z titulu nadobudnutia pohľadávky od postupcu Slovenskej sporiteľne, a. s. Bratislava zmluvou o postúpení pohľadávok s tým, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému peňažné prostriedky z titulu uzatvorenej zmluvy zo dňa 17.06.2010, pričom žalovaný ako dlžník za zmluvne dohodnutých podmienok neplnil svoju povinnosť v dôsledku čoho došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti povoleného prečerpania finančných prostriedkov na bežnom účte formou kontokorentu a následnému postúpeniu pohľadávky postupcu na žalobcu ako postupníka.

2. Upomínací súd OS Banská Bystrica vydal vo veci platobný rozkaz sp. zn. 23Up/1722/2019 dňa 16.12.2019. Žalovaný v zákonom stanovenej lehote voči vydanému platobnému rozkazu podal odpor v dôsledku čoho upomínací súd dňa 26.03.2020 postúpil vec na prejednanie tunajšiemu súdu ako súdu miestne a vecne príslušnému.

3. Tunajší súd postupom v zmysle ustanovenia § 167 ods. 2 a nasledujúce Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) doručil pre žalovaného písomné vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu k odporu. Právny zástupca žalovaného podaním zo dňa 16.04.2020 namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, opakovane ako v odpore voči vydanému platobnému rozkazu i v tomto vyjadrení poukazoval na skutočnosť, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky s poukazom na ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách (Zák. č. 483/2001 Z. z.), spochybňoval tvrdenia žalobcu o tom, že pre žalovaného právnym predchodcom žalobcu bola riadne doručená výzva na splnenie jeho splatného peňažného záväzku a tiež akýmkoľvek spôsobom mu bolo doručené oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru a tiež samotné oznámenie o postúpení pohľadávky. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu zdôrazňoval, že tvrdenia žalobcu odkazujúce na podací hárok preukazujúci odoslanie vyššie uvedených oznámení nie je možné považovať za dôkaz,

ktorý relevantným spôsobom preukazuje to, že žalovanému bolo doručené oznámenie o postúpení pohľadávok z právneho predchodcu žalobcu na samotného žalobcu, a tiež to, že právny predchodca žalobcu doručoval pre žalovaného i výzvu na splatenie splatného záväzku. Súčasne poukázal žalovaný na nemožnosť úpravy práv a povinností medzi právnym predchodcom žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a. s.) a žalovaným iným spôsobom ako to upravuje zákon o bankách s poukazom na ustanovenie § 89 ods. 1 Zák. č. 483/2001 Z. z. (Zákon o bankách) s poukazom na skutočnosť, že predmetné ustanovenie pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odlišne od tohto zákona, avšak až s účinnosťou od 10.06.2013, čo nie je prípad právneho predchodcu žalobcu a žalovaného, ktorý zmluvu, od ktorej odvodzoval žalobca uplatňovaný nárok uzatvorili pred týmto dátumom už v roku 2010.

Ďalej namietal žalovaný premlčanie uplatňovaného nároku s tým, že ak sám žalobca uvádza, že odstúpil od zmluvy dňa 19.07.2017 od tohto okamihu vedel, že došlo k bezdôvodnému obohateniu aj to, kto sa na jeho úkor obohatil a začala mu preto plynúť dvojročná subjektívna premlčacia doba, ktorá márne uplynula 19.07.2019 a žaloba na súd bola podaná až po uplynutí subjektívnej premlčacej doby dňa 18.11.2019. Podľa žalovaného odstúpením od zmluvy sa zmluva od počiatku zrušuje, pokiaľ nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi zmluvného vzťahu dohodnuté inak (§ 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

4. Po tom, čo súd doručil vyjadrenie žalovaného žalobcovi, podaním zo dňa 14.05.2020 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu sa písomne vyjadril s tým, že samotné oznámenie o postúpení pohľadávky založilo aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu. Pokiaľ žalovaný spochybňuje odoslanie, resp. doručenie oznámenia je možné obrátiť sa na poštový úrad s tým, či listina mu bola skutočne doručená. Žalobca mal za nesporné a preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, a teda zo strany postupcu nedošlo k poručeniu ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách a k postúpeniu pohľadávky došlo platným spôsobom.

Žalobca spochybňoval premlčanie uplatňovaného nároku a uviedol, že odstúpením zo dňa 19.07.2017 bola zrušená zmluva o poskytnutí a vedení účtu a nie poskytnutie povoleného prečerpania, ktoré založilo nárok žalobcu. Podľa žalobcu sa jedná o úplne odlišné produkty odstúpenie od zmluvy, na ktoré poukazuje žalovaný nemá na plynutie premlčacej doby, resp. zánik zmluvného vzťahu pri povolenom prečerpaní žiadny vplyv. Podľa žalobcu zmluva o poskytnutí povoleného prečerpania bola vypovedaná podaním zo dňa 20.04.2017, pričom táto výpoveď nadobudla účinnosť ku dňu 20.07.2017 a je zrejmé, že všeobecná trojročná premlčacia doba začala plynúť najskôr dňa 21.04.2017, t. j. nasledujúcim dňom po vyhotovení výpovede a najskôr uplynula dňa 21.04.2020, a preto, pokiaľ žaloba na súd bola podaná 18.11.2019 nie je podľa žalobcu možno úspešne uplatňovať vznesenú námietku premlčania uplatňovaného nároku. Žalobca pripojil k písomnému vyjadreniu Sadzobník poplatkov a náhrad Slovenskej poisťovne, fotokópiu odoslanej poštovej zásielky pre žalovaného zo dňa 14.09.2018, oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 13.06.2017, prehľad transakcií na účte, výpis z úverového účtu ku dňu 17.01.2019, splnomocnenie zo dňa 08.02.2019 udelené žalovaným pre C. F., výpoveď zo zmluvy zo dňa 20.04.2017, vyčíslenie pohľadávky z nepovoleného debetu na účte na účte zo dňa 12.09.2018, zmluvu o vydaní/používaní platobnej karty uzatvorenú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 02.08.2005, zmluvu o vydaní a používaní bankovej karty uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným 19.04.2019, zmluvu o vydaní a používaní bankovej platobnej karty zo dňa 27.09.2020, zmluvu o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby zo dňa 07.08.2010, zmluvu o osobnom účte k zriadeniu bežného účtu pod č. XXXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 17.06.2010.

5. Po tom, ako súd doručil pre žalovaného podanie žalobcu, žalovaný prostredníctvom splnomocneného advokáta elektronickým podaním zo dňa 25.05.2010 reagoval tak, že žalobca ani len neosvedčil akýmkoľvek listinnými dôkazmi dôvodnosť uplatňovaného nároku. Namietal tvrdenia žalobcu o nedôvodnosti vznesenej námietky premlčania s tým, že odstúpením od zmluvy o osobnom účte, ku ktorému pristúpil právny predchodca žalobcu 19.07.2017 nemá na plynutie premlčacej doby, resp. zánik zmluvného vzťahu pri povolenom prečerpaní žiadny vplyv, pretože ako to tvrdí žalobca, jedná sa o odlišné produkty.

Žalovaný zdôraznil, že kontokorentný úver (dovolené prečerpanie finančných prostriedkov na účte) je možné realizovať len na vlastnom účte a jedná sa o ďalší produkt k bežnému účtu. Pokiaľ klient disponuje finančnými prostriedkami na účte, aktívne s nimi manipuluje, bude sa tento účet správať ako bežný účet. Ak na účte dôjde k vyčerpaniu finančných prostriedkov vlastných, umožní mu banka peniaze vyberať aj naďalej a všetky tieto pohyby na účte sa stávajú predmetom kontokorentného úveru. Je teda zrejmé,

že banka na bežnom účte klienta poskytuje na základe jedného zmluvného vzťahu „Produkt k bežnému účtu“ ďalšiu službu vo forme povoleného prečerpania na bežnom účte. Pokiaľ podľa žalovaného žalobca pristúpil dňa 19.07.2017 k odstúpeniu od zmluvy o bežnom účte, zanikol aj zmluvný vzťah z povoleného prečerpania ako ďalšieho produktu k bežnému účtu poskytnutého bankou v rámci toho istého zmluvného vzťahu. Od tohto okamihu začala podľa tvrdení žalovaného žalobcovi plynúť dvojročná premičacia doba subjektívneho charakteru s poukazom na ustanovenie § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Žalovaný tvrdil, že nárok žalobcu je premičaný aj za predpokladu pokiaľ by sa jednalo o plnenie zo zmluvy o povolenom prečerpaní, pretože pokiaľ nie je dohodnutý a stanovený čas plnenia, dlžník je povinný plniť prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal (§ 563 OZ).

Podľa žalovaného premičacia doba i s odkazom na všeobecné obchodné podmienky právneho predchodcu žalobu (VOP bod 7.3.1) - podmienky splácania kontokorentného úveru, by premičacia doba začala plynúť už dňom nasledujúcim po dni, v ktorom žalovaný posledne čerpal finančné prostriedky formou kontokorentu, čo bolo realizované podľa histórii na bežnom účte 30.09.2010.

6. Súd vo veci určil termín pojednávania na deň 04.06.2020, na ktorý strany sporu riadne a včas predvolal. V rámci dokazovania súd vypočul právnych zástupcov žalobcu a žalovaného, oboznámil sa s listinnými dôkazmi, ktoré boli predložené stranami sporu a zistil tento skutkový stav veci:

Žalobca odôvodňoval uplatňovaný nárok na zaplatenie žalovanej sumy vo výške 1.523,15 € spolu s príslušenstvom voči žalovanému s odkazom na uzatvorenú zmluvu o osobnom účte medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a. s. a žalovaným zo dňa 17.06.2010 (čl. 58-59 spisu), obsahom ktorej zmluvy bolo i dojednanie o poskytnutí povoleného prečerpania k účtu za splnení podmienok uvedených v obchodných podmienkach banky pre poskytnutie úverov a povolení prečerpaní privátnym klientom a mikropodnikateľom účinných od 01.07.2007, predmetom ktorej bolo poskytnutie kontokorentného úveru alebo povoleného prečerpania k účtu.

V žalobe žalobca tvrdil, že žalovaný ako dlžník neplnil v stanovených termínoch splátky, porušil svoju zmluvnú povinnosť a postupca dňa 20.04.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť povoleného prečerpania a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy najneskôr do uplynutia výpovednej doby uvedenej v podaní. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorú uzatvoril žalobca ako postupník so Slovenskou sporiteľňou, a. s. Bratislava dňa 17.12.2018 nadobudol pohľadávku, ktorá podľa žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia sumu vo výške 1.903,48 €, ktorá pozostávala z istiny 1.553,15 €, riadneho úroku vo výške 160,59 €, úroku z omeškania 128,34 €, poplatkov vo výške 61,40 € v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky.

Podľa žalobcu žalovaný do dňa podania žaloby poskytol len čiastočnú úhradu vo výške 30,- € dňa 28.03.2019. I keď žalobca odvodzoval uplatňovaný nárok od uzavretej zmluvy zo dňa 17.06.2010 pre súd zaslal oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 13.06.2007 (čl. 200 spisu) ako i prehľad obrátov (čl. 201) a prehľad transakcií na osobnom účte za obdobie od 13.06.2007 do 20.07.2017 napriek skutočnosti, že odkazuje na zmluvu uzavretú medzi právnym predchodcom a žalovaným v roku 2010.

Žalobca predkladal pre súd ďalšie listinné dôkazy preukazujúce existenciu iného zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným a to zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty z roku 2005, zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty z roku 1999, zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty zo dňa 27.06.2000, zmluvu o poskytnutí balíka produktov zo dňa 07.08.2008, dodatok k zmluve o vydaní, používaní platobnej karty zo dňa 17.03.2009, ktoré listiny súd považoval ako dôkazný prostriedok za irelevantné vo vzťahu k uplatňovanému nároku odvodzovanom žalobcom od zmluvy o osobnom účte a poskytnutia povoleného prečerpania účtu zo dňa 17.06.2010.

Všetky skôr uzatvorené zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným pred dňom 17.06.2010, kedy došlo k uzatvoreniu zmluvy o osobnom účte, od ktorej odvodzuje žalobca uplatňovaný nárok v konaní sú pre posúdenie dôvodnosti nároku žalobcu voči žalovanému v tomto konaní irelevantné.

Žalobca v konaní uvádzal, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu ako postupníka na žalobcu ako postupcu z titulu uzatvorenej zmluvy o postúpení pohľadávok medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. a žalovaným dňa 17.12.2018 s tým, že boli dodržané všetky podmienky i v zmysle zákona o bankách (Zák. č. 483/2001 Z. z.), podľa ustanovenia § 92 ods. 8. Žalobca tvrdil, že žalovaný ako dlžník bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako deväťdesiatich dní a zároveň bol právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a. s. Bratislava opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok a to jednak výzvou zo dňa 12.04.2017, a tiež podľa žalobcu výzvou zo dňa 20.04.2017, kedy došlo k vyhláseniu mimoriadnej

splatnosti. Podľa žalobcu žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 dní a preto zo strany právneho predchodcu nedošlo ani k porušeniu ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách tak, ako sa snaží v konaní preukázať žalovaný.

Žalobca opakovane zdôrazňoval, že preukázal svoju aktívnu legitímáciu v konaní Oznámením postupcu o postúpení pohľadávky. Podľa žalobcu relevantným oznámením postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky je bez ďalšieho, založená aj jeho aktívna legitímácia na vymáhanie postúpenej pohľadávky, čo je i prejednávaný prípad.

Zdôrazňoval tiež, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 98 ods. 2 Zákona o bankách, nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. Ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na splnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka, pretože s nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo Zákona o bankách.

Ďalej žalobca odkazoval na ustanovenie § 89 ods. 1 Zákona o bankách, kde banka si môže s klientom zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchyľne od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje, alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť. S poukazom na všeobecné obchodné podmienky právneho predchodcu žalovaného Slovenskej sporiteľni, a. s. (bod 18.14 VOP) si takýmto spôsobom vzájomné práva a povinnosti upravili i právny predchodca žalobcu a žalovaný.

7. Žalovaný prioritne namietal aktívnu vecnú legitímáciu na strane žalobcu s poukazom na skutočnosť, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky v zmysle uzatvorenej zmluvy o postúpení pohľadávok medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a. s. Bratislava a žalobcom zo dňa 17.12.2018 z dôvodu, že pred postúpením pohľadávky banka písomne nevyzvala žalovaného na splnenie jeho splatného záväzku, čím došlo k porušeniu zákonného ustanovenia § 98 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v čase účinnosti postúpenia.

Žalovaný popieral, že bol vyzvaný pred postúpením pohľadávky bankou a to písomne k splneniu splatného záväzku a ani v konaní žalobca ako postupca nepreukázal svoje tvrdenia o týchto skutočnostiach. Žalovaný tvrdil, že ani len oznámenie o postúpení pohľadávky mu nebolo žiadnym spôsobom oznámené a nedostalo sa do jeho dispozičnej sféry a žalobca podľa žalovaného neprodukoval ani žiadny listinný dôkaz preukazujúci jeho tvrdenia o tom, že takýmto spôsobom postupník, resp. postupca postupovali.

8. Vecná legitímácia vyjadruje postavenie strany konania v hmotnoprávnom vzťahu niekedy aj v procesnoprávnom vzťahu a v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní. Pod vecnou legitímáciou, či už aktívnou, resp. pasívnou je vo všeobecnosti v občianskom súdnom konaní nutné rozumieť oprávnenie alebo povinnosť strán sporu vyplývajúcich z hmotného práva s tým, že takúto vecnú legitímáciu má ten, komu svedčí stav z hmotného práva a kto je nositeľom subjektívneho práva alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúce z hmotného práva.

Žalobca môže byť úspešný v konaní len pokiaľ je nositeľom takéhoto hmotnoprávneho oprávnenia a žalobe proti žalovanému je možné vyhovieť len pokiaľ žalovaný je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti.

9. Povinnosť súdu skúmať vecnú legitímáciu, či už aktívnu alebo pasívnu, aj bez návrhu zdôraznil i Ústavný súd Slovenskej republiky (nález I. US 407/2016). Keďže skúmanie vecnej legitímácie je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, aj pokiaľ žiadna zo strán sporu nenamieta nedostatok vecnej legitímácie pre prípad jej zistenia, resp. nedostatkov na strane žalobcu, to má vždy za následok zamietnutie žaloby. Prioritne preto i v prejednávanej veci súd skúmal aktívnu vecnú legitímáciu na strane žalobcu, ktorú spochybňoval žalovaný.

10. Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 Zák. č. 483/2001 Z. z. ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe a to aj osobe, ktorá nie je bankou, aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred

postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní ich klienta so splnením čo len časti tohto istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu v záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ) veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 525 ods. 1, ods. 2 OZ postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa, alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

Podľa § 526 ods. 1, ods. 2 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

11. Bez vykonania ďalšieho bližšieho dokazovania v prejednávanej veci súd prioritne skúmal aktívnu legitimitáciu na strane žalobcu a dospel k záveru, že žalobca nie je aktívne legitimovaný, pretože súd zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1055/2018/CE zo dňa 17.12.2018, ktorú uzatvoril žalobca ako postupník s postupcom Slovenskou sporiteľňou, a. s. Bratislava, považuje za neplatný právny úkon s poukazom na ustanovenie § 39 OZ s poukazom na skutočnosť, že takto uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok odporuje zákonu, keďže neboli splnené podmienky v zmysle § 92 ods. 8 veta prvá Zákona o bankách, a preto nebolo možné postúpiť ani pohľadávku s poukazom na ustanovenie § 525 ods. 2 OZ a to za situácie, ak by postúpenie odporovalo zákonu.

12. V zmysle ustanovenia § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku ak by postúpenie odporovalo zákonu. Práve v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, je zrejmé, že banka alebo pobočka zahraničnej banky môže svoju pohľadávku zodpovedajúcu peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe ak napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky je klient nepretržite dlhšie ako deväťdesiat dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke.

Žalobca nepreukázal v konaní, že napriek písomnej výzve jeho právneho predchodcu Slovenskej sporiteľne, a. s. Bratislava bol žalovaný dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku, pretože žalobca v konaní nepreukázal doručenie takejto písomnej výzvy banky pre žalovaného. Žalobca nepreukázal doručenie výpovede zo zmluvy zo dňa 20.04.2017 ako to tvrdil (čl. 14) ani odstúpenie od zmluvy zo dňa 19.07.2017 a ani výzvu zo dňa 09.12.2019 a tiež samotné oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 03.01.2019.

Ak doručenie takejto písomnej výzvy sa snažil žalobca preukazovať podacím hárkom pod č. EPH 17657870 pre žalovaného, nie je ani zrejmé z takéhoto listinného dôkazu kedy bola listina odoslaná a čo bolo predmetom doručenia a už vôbec nie, že takáto výzva bola pre žalovaného akýmkoľvek spôsobom doručená.

Obdobne sa snažil žalobca preukázať v konaní doručenie pre žalovaného predložením podacieho hárku pod č. EPH 176578750 zo dňa 10.10.2019 pokus o zmier. Splnenie povinnosti odoslania písomnej výzvy banky nemohol žalobca konvalidovať ani s poukazom na všeobecné obchodné podmienky jeho právneho predchodcu v zmysle bodu 10.3 pokiaľ tvrdil, že pri doručovaní písomnosti poštou sa zásielka považuje za doručenú v tuzemsku tretí deň po odoslaní, v cudzine siedmy deň po odoslaní. Takéto dojednania v rámci všeobecných obchodných podmienok bolo opakovane podrobené i súdnemu prieskumu v mnohých iných konaniach pred všeobecnými súdmi, kde takáto podmienka bola vyhodnotená ako odporujúca zákonu s argumentáciou, že nemožno dohodou zmluvných strán platne dojednať nevyvrátiteľnú podmienku ako fikciu, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje

za doručení len z titulu jej odoslania bez toho, aby sa reálne dostala do dispozičnej sféry adresáta. (Rozsudok KS BB 15Co/1/2017, KS Trenčín 6Co/312/2017, KS BB 16Co/1029/2015, 16Co/825/2015, KS Bratislava 7Co/297/2016).

13. S odkazom na vyššie uvedené skutočnosti súd sa nestotožňuje s tvrdením žalobcu o doručovaní písomností pre žalovaného takzvanou teóriou dôjdenia s tým, že žalobca považuje za riadne doručení písomnosť pre žalovaného len zaslanie písomnosti obsahujúcej právny úkon bez toho, aby sa takáto písomnosť dostala i do dispozičnej sféry žalovaného.

Žalobca neprodukoval v konaní žiadny dôkaz o tom, že jeho právny predchodca oznámil žalovanému jednak samotné postúpenie pohľadávky na žalobcu, čím je založená aktívna legitímácia v konaní žalobcu, keďže takýto dôkaz súdu predložený zo strany žalobcu nebol.

I keď mal súd za preukázanú existenciu uzatvorenia Zmluvy o postúpení pohľadávok medzi žalobcom a jeho právnym predchodcom zo dňa 17.12.2018, predmetom ktorej zmluvy o postúpení pohľadávok bola i pohľadávka voči žalovanému. Samotnú zmluvu nemožno považovať za zmluvu uzatvorenú platne, pretože Slovenská sporiteľňa a.s. Bratislava, ako banka postúpila pohľadávku žalobcovi, avšak pred postúpením pohľadávky banka dlžníka (klienta) nevyzvala písomne na splnenie jeho splatného peňažného záväzku voči banke a to napriek tomu, že zostal v omeškaní so zaplatením svojho záväzku nepretržite 90 kalendárnych dní. Okolnosť nepreukázania skutočnosti ako je uvedené v § 92 ods. 8 veta práv Zákona č. 483/2001 Z. z. Zákona o bankách má za následok nepreukázanie aktívnej legitímácie postupníka v tomto konaní.

14. Keďže otázka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu je prioritnou otázkou pre posúdenie dôvodnosti uplatňovaného nároku a súd dospel k záveru s odkazom na vyššie uvedené, že žalobca takúto aktívnu legitímáciu nemá, bez ďalšieho dokazovania súd žalobu zamietol.

Súd preto pri rozhodovaní nevykonával ani žiadne ďalšie dokazovanie týkajúce sa dôvodnosti, resp. nedôvodnosti vznesenej námietky premlčania uplatňovaného nároku zo strany žalovaného.

15. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, ktorý v konaní úspech nemal a to v rozsahu 100 % trov konania.

16. S odkazom na ustanovenie § 262 ods. 1 CSP o výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).